

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 23Cb/35/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111218147
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8111218147.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ingrid Kalinákovou v právnej veci žalobcu: P. P. N., G. X. T. X. N. Y..X., X. sídlom Q., U. XXXX, Č. H., G.: XX XXX XXX, právne zastúpený Mgr. Jiří Ostravský, advokát so sídlom Zlín, Lešetín VI/671, Česká republika, proti žalovanému: I. X. X.. X. H..E., so sídlom O. X. XX, F., G.: XX XXX XXX, právne zastúpený JUDr. Mária Jenčová, advokátka so sídlom v Prešove, Hlavná 111, v konaní o zaplatenie 4.045,90 Eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.533,85 Eur s 9% -ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.250,62 Eur od 14.09.2009 do zaplatenia; s 9% -ným ročným úrokom zo sumy 1.283,23 Eur od 18.09.2009 do zaplatenia; s 9% -ným ročným úrokom zo sumy 482,61 Eur od 05.10.2009 do 07.06.2012; s 9% -ným ročným úrokom zo sumy 29,44 Eur od 16.10.2009 do 07.06.2012, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 242,50 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.06.2011 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 4.045,90 Eur spolu so zákonnými úrokmi z omeškania z čiastky 2.250, 62 Eur vo výške 9% p.a. od 14.09.2009 do zaplatenia, z 1.283,23 Eur vo výške 9% p.a. od 18.09.2009 do zaplatenia, z 482,61 Eur vo výške 9% p.a. od 05.10.2009 do zaplatenia a z 29,44 Eur vo výške 9% p.a. od 16.10.2009 do zaplatenia. Zároveň požadoval náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe ústnej objednávky si žalovaný u žalobcu objednal tovar - nástroje (vrtaky, kazety, výstružníky, záhlubníky, redukčné puzdrá), tovar bol žalovanému dodaný spolu s daňovými dokladmi, čo potvrdil svojim podpisom na dodacích listoch. Za dodaný tovar vystavil žalobca žalovanému faktúry č. 10901567 dňa 14.08.2009 s čiastkou 2.250,62 Eur s dátumom splatnosti 13.09.2009; č. 10901579 dňa 18.08.2009 s čiastkou 1.283,23 Eur s dátumom splatnosti 17.09.2009; č. 10901685 dňa 04.09.2009 s čiastkou 482,61 Eur s dátumom splatnosti 04.10.2009; č. 10901748 dňa 15.09.2009 s čiastkou 429,44 Eur s dátumom splatnosti 15.10.2009.

Tunajší súd platobným rozkazom č. k. 37Rob/81/2011-30 zo dňa 20.02.2012 vyhovel žalobe v celom rozsahu.

Dňa 09.03.2012 č. I. 31 bol tunajšiemu súdu doručený odpor žalovaného, v ktorom uviedol, že so žalobou nesúhlasí. Predmetom návrhu sú faktúry č. 10901567 so splatnosťou 13.09.2009 v celkovej výške 2.250,62 Eur a faktúra č. 10901579 so splatnosťou 17.09.2009 v celkovej výške 1.283,23 Eur, pričom obe faktúry boli predmetom zápočtu žalovaného voči svojim pohľadávkam, ktoré má voči dlžníkovi, ktoré boli započítané jednostranným právnym úkonom započítaním listom zo dňa 02.09.2009 v súlade s § 358

resp. § 359 Obchodného zákonníka. Žalobca už v tom čase nebol schopný plniť svoje peňažné záväzky, ktoré mal voči F. X. X..H..E.. Y. ktoré svoje pohľadávky postúpila na žalovaného. Túto skutočnosť oznámila žalobcovi listom zo dňa 31.08.2009.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovaného na č. I. 37, ktoré bolo súdu doručené 20.04.2012 uviedol, že na majetok žalobcu bol uznesením Krajského súdu v Ostrave zo dňa 10.09.2009 č. k. KSOS 34 INS 5387/2009 vyhlásený konkurz. Podľa platnej právnej úpravy v Českej republike (zákon č. 182/2006 Insolvenčný zákon) je započítanie na majetok dlžníka možné iba za podmienok stanovených v § 140 uvedeného zákona. K splneniu podmienok pre započítanie vzájomných pohľadávok žalobcu a žalovaného v tomto prípade nedošlo, pretože nebol doručený započítací úkon do doby vyhlásenia úpadku, podľa názoru žalobcu nedošlo ani k splneniu niektorých ďalších podmienok započítania v insolvenčii. Zároveň uviedol, že žalovaný konal so žalobcom po zistení úpadku o možnosti započítania pohľadávok, k dohode však nedošlo a preto žalobca tvrdí, že pohľadávky započítaním nezanikli a žaloba je teda dôvodná.

Písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu 18.06.2012 na č. I. 40 žalobca zobral žalobný návrh zo dňa 17.06.2011 čiastočne späť v rozsahu istiny vo výške 512,05 Eur, ktorú žalovaný uhradil na účet splnomocneného zástupcu žalobcu dňa 08.06.2012. Uviedol, že predmetná úhrada sa týka žalovaných faktúr č. 10901685 na čiastku 682,61 Eur a faktúry č. 10901748 na čiastku 29,44 Eur. Žalovaný uhradil časť žalovanej sumy až po podaní dôvodnej žalobe a preto žalobca ponecháva túto žalobu v rozsahu istiny vo výške 3.533,85 Eur, zákonných úrokov z omeškania z čiastky 2.250,62 Eur vo výške 9% p.a. od 14.09.2009 do zaplataenia, z 1.283,23 Eur vo výške 9% p.a. od 18.09.2009 do zaplataenia, z 482,61 Eur vo výške 9% p.a. od 05.10.2009 do 07.06.2012, t.j. 116,26 Eur, z 29,44 Eur vo výške 9% p.a. od 16.10.2009 do 07.06.2012, t.j. 7,01 Eur a zároveň požaduje náhradu trov konania.

Tunajší súd uznesením č.k. 23Cb 35/2012-67 zo dňa 01.03.2013 konanie v časti zaplataenia istiny vo výške 512,05 Eur zastavil.

Žalovaný vo svojom stanovisku k vyjadreniu žalobcu na č. I. 43, ktoré bolo súdu doručené 21.06.2012 uviedol, že nemal žiadne vedomosti o tom, že žalobca je spôsobilý do insolvenčného konania. V čase, keď bol na majetok žalobcu vyhlásený konkurz, bolo už započítanie zrealizované. K postúpeniu pohľadávok došlo 31.08.2009 a následne 02.09.2009 bolo zrealizované jednostranné započítanie. Tento spôsob započítania využíval žalobca aj žalovaný bežne v rámci svojho obchodného styku. Preto navrhol žalobcu zamietnuť a priznať trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Zároveň súdu doručil oznámenie o postúpení pohľadávok spoločnosťou F. X. X..H..E.. F. na č. I. 44 zo dňa 31.08.2009, ktorým v súlade s § 524 Občianskeho zákonníka oznamuje žalobcovi, že pohľadávku, ktorá pozostáva z neuhradených faktúr uvedených v prílohe oznámenia voči žalobcovi boli postúpené žalovanému. Žalovaný ďalej doručil súdu oznámenie o jednostrannom započítaní pohľadávok č. I. 45, ktorým žalovaný jednostranne započítava pohľadávky podľa § 358, 359 Obchodného zákonníka pre dlhodobú nemožnosť plniť záväzky zo strany žalobcu k dátumu 02.09.2009. Deň započítania sa považuje za deň úhrady faktúr.

Z podacieho lístka predloženého žalovaným na č. I. 46 vyplýva, že uvedené písomné listiny dňa 02.09.2009 odoslal poštou v Prešove žalobcovi.

Z písomného vyjadrenia žalobcu doručeného súdu 28.01.2013 č. I. 61 oznámil žalobca súdu, že na majetok žalobcu bol uznesením Krajského súdu v Ostrave zo dňa 10.09.2009 č. k. KSOS 34 INS 5387/2009 vyhlásený konkurz. Podľa platnej právnej úpravy v Českej republike (zákon č. 182/2006 Insolvenčného zákona) je započítanie na majetok dlžníka možné iba za podmienok stanovených v § 140 uvedeného zákona. K splneniu podmienok pre započítanie vzájomných pohľadávok žalobcu a žalovaného v tomto prípade nedošlo. Pohľadávky, ktoré žalovaným mali byť proti nároku žalobcu údajne započítané, mali byť na žalovaného postúpené z pôvodného veriteľa, obchodnej spoločnosti F. X. X..H..E.., G.: XXX XX XXX, so sídlom F., O. X. XX, F.: XXX 01, čo mal pôvodný veriteľ podľa tvrdenia žalovaného oznámiť žalobcovi (resp. dlžníkovi, spol. X. N. Y..X..) prípisom zo dňa 31.08.2009. Tento prípis však nebol spoločnosťou X. N. Y..X.. nikdy doručený a o tvrdenom postúpení pohľadávok sa spoločnosť X. N. Y..X.. dozvedela až z procesných úkonov žalovaného. Postúpenie pohľadávok teda nemohlo byť v dobe tvrdeného započítania voči žalobcovi účinné, lebo tento o postúpení nebol nijak vyzrotený ani mu zo strany žalovaného ako postupníka nebol predložená zmluva o postúpení. V predloženom oznámení o postúpení pohľadávok nie je postupovanie pohľadávka nijak špecifikovaná,

v prípise je iba odkazované na prílohu, ktorá však nebola žalovaným doložená. Je teda otázka, či na žalovaného skutočne boli platne postúpené pohľadávky spôsobilé k započítaniu proti nároku spoločnosti X. N. Y..X.. a či žalovaný či spoločnosť F. X. X..H..E.. toto postúpenie bez zbytočného odkladu (§ 526 ods. 1 občianskeho zákonníka) oznámili spoločnosti X. N. Y..X., čo žalobca z opatrnosti popiera. Žalovaný mal jednostranne započítať údaje postúpené splatné pohľadávky proti doposiaľ nesplateným pohľadávkam spoločnosti X. N. Y..X.. (splatnosť týchto pohľadávok mala nastať dňa 17.09.2009 v rozsahu 1.283,23 Eur a 13.09.2009 v rozsahu 2.250,62 Eur). Takéto započítanie nie je podľa ustanovenia § 359 zákona č. 513/1991 ZB., obchodného zákonníka, vylúčené, žalovaný svoje započítanie na doposiaľ neplatené pohľadávky spoločnosti X. N. Y..X.. odôvodnil dlhodobou platobnou neschopnosťou (úpadkom) spoločnosti X. N. Y..X.. K platnosti jednostranného započítania na doposiaľ nesplatené pohľadávky je však potrebné doručenie prejavu vôle o jednostrannom započítaní a potom dorúčením prejavu vôle je započítanie uskutočnené. K tomuto odkazuje žalobca na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 31.01.2006 sp. zn. 32 Odo 1143/204 uverejnený v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu po č. Rc 90/2006. Žalovaný, ktorý namieta zánik žalovaného záväzku v dôsledku započítania, však nepreukázal doručenie jednostranného oznámenia o započítaní pohľadávok do dispozície spoločnosti X. N. Y..X.. pred dátumom 10.09.2009, teda pred vyhlásením úpadku a rozhodnutím o spôsobe riešenia úpadku konkurzom na majetok spoločnosti X. N. Y..X.. Žalobca popiera, že by prejav vôle, ktorého obsahom malo byť jednostranné započítanie, bol spoločnosti X. N. Y..X.. doručený pred dňom 10.09.2009, pokiaľ sa jednalo o cezhraničnú zásielku. Keďže žalovaný nie je prihláseným veriteľom v rámci insolvenčného konania spoločnosti X. N. Y..X.. a vedel o úpadku spoločnosti X. N. Y..X.. (toto výslovne vyplýva zo žalovaným doloženého oznámenia o jednostrannom započítaní), nemohli byť splnené zákonné podmienky § 140 insolvenčného zákona a obrana žalovaného vznesenou námietkou započítania je i z tohto ohľadu nedôvodná.

Žalobca písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu 06.10.2014 na č. I. 128 ospravedlnil neúčast' na pojednávaní, navrhol, aby bolo konané bez osobnej účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu s ohľadom na náklady cesty.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd konal a prejednával v neprítomnosti riadne a včas predvolaného žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom prítomnej právnej zástupkyne žalovaného, oboznámením sa s obsahom spisu, pričom zistil nasledujúci skutkový stav, na základe ktorého dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom :

Keďže nebola preukázaná voľba rozhodného práva (iného ako českého, kapitola II článok 3.-Rím I), rozhodným právom je právny poriadok krajiny obvyklého pobytu predajcu, to je Českej republiky (kapitola, II článok 4. písm, a)/Rím I).

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že predávajúci (úpadca) X. N. Y..X.. so sídlom v Českej republike, Q., U. XXXX, G.: XXX XX XXX dodal žalovanému tovar (huteľné veci. Právo na zaplatenie kúpnej ceny si uplatnil predávajúci voči kupujúcemu (žalovanému) vystavením faktúr - daňových dokladov č. 10901567 vystavená dňa 14.08.2009 s čiastkou 2.250,62 Eur a dátumom splatnosti 13.09.2009; č. 10901579 vystavená dňa 18.08.2009 s čiastkou 1.283,23 Eur a dátumom splatnosti 17.09.2009; č. 10901685 vystavená dňa 04.09.2009 s čiastkou 482,61 Eur a dátumom splatnosti 04.10.2009; č. 10901748 vystavená dňa 15.09.2009 s čiastkou 429,44 Eur a dátumom splatnosti 15.10.2009. Vzhľadom na späťvzatie časti žalobného návrhu vo výške 512,05 Eur ostalo predmetom konania zaplatenie istiny vo výške 3.533,85 Eur, zákonných úrokov z omeškania z čiastky 2.250,62 Eur vo výške 9% p.a. od 14.09.2009 do zaplatenia; z 1.283,23 Eur vo výške 9% p.a. od 18.09.2009 do zaplatenia; z 482,61 Eur vo výške 9% p.a. od 05.10.2009 do 07.06.2012; z 29,44 Eur vo výške 9% p.a. od 16.10.2009 do 07.06.2012 a zároveň rozhodnutie o náhrade trov konania.

Medzi účastníkmi nebolo sporné dodanie tovaru úpadcom žalovanému, druh tovaru, množstvo tovaru a ani cena uplatnená úpadcom vo vystavených faktúrach - daňových dokladoch. Sporný bol len nárok na zaplatenie kúpnej ceny, ktorý rozporoval z dôvodu započítania jednostranným právnym úkonom započítaným listom zo dňa 02.09.2009 žalovaným.

Žalovaný (kupujúci) sa bránil tvrdením realizácie zápočtu. Žalobca namietal započítanie z dôvodu, že prípis žalovaného o započítaní zo dňa 31.08.2009 nebol žalobcovi nikdy doručený a tvrdené postúpenie pohľadávok zo spoločnosti X. N. Y.X.. X. žalobca dozvedel až z procesných úkonov žalovaného. Postúpenie pohľadávok teda nemohlo byť v dobe tvrdeného zápočtu voči žalobcovi účinné, lebo tento o postúpení nebol nijak vyzrozumý ani mu zo strany žalovaného ako postupníka nebola predložená zmluva o postúpení. V predložennom oznámení o postúpení pohľadávok nie je postupovaná pohľadávka nijako špecifikovaná. Z prípisu je iba odkázané na prílohu, ktorá však žalovaným doložená nebola. Žalovaný nepreukázal doručenie jednostranného oznámenia o započítaní pohľadávok do dispozície žalobcu pred dátumom 10.09.2009, teda pred vyhlásením úpadku a rozhodnutím o spôsobe riešenia úpadku konkurzom na majetok žalobcu. Poprel žalobca, že by prejav vôle, ktorého obsahom malo byť jednostranné započítanie, bol žalobcovi doručený pred dňom 10.09.2009 aj vzhľadom na to, že sa jednalo o zahraničnú zásielku. Keďže žalovaný nie je prihláseným veriteľom v rámci insolvenčného konania žalobcu a vedel o úpadku žalobcu (toto výslovne vyplýva z oznámenia žalovaného doloženého o jednostrannom započítaní), nemohli byť splnené zákonné podmienky v súlade s ustanovením § 140 insolvenčného zákona a obrana žalovaného vznesenou námietkou započítania je z tohto ohľadu nedôvodná.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalovaný nadobudol vlastnícke právo k tovaru dodaného žalobcom.

Krajský súd v Ostrave uznesením zo dňa 10.09.2009 č. k. KSOS 34 INS 5387/2009 vyhlásil na majetok žalobcu konkurz a za insolvenčného správcu ustanovil P. P. N..

Podľa § 140 ods. 1 veta 2 zákona č. 182/2006 Zb. Insolvenčného zákona po rozhodnutí o úpadku, v rozsahu ktorom dlžník nie je oprávnený nakladať s majetkovou podstatou, prechádza toto právo rozhodnutím o úpadku na insolvenčného správcu. Insolvenčný správca je aktívne legitimovaný na podanie žaloby na plnenie voči dlžníkovi, ktorý spor nemá charakter incidenčného sporu (§ 159 zákona č. 182/2006 Zb.) a ani spor o neplatnosť právnych úkonov, či nečinnosť právnych úkonov podľa citovaného zákona. Vyhlásením konkurzu prechádza na insolvenčného správcu oprávnenie nakladať s majetkovou podstatou, ako aj výkon práv a plnenie povinnosti, ktoré patria dlžníkovi, pokiaľ súvisia s majetkovou podstatou (§ 246 ods. 1 zákona č. 182/2006 Zb.). Oprávnenie správcu konkurznej podstaty sa spravujú úpravou Českej republiky, v ktorej bolo začaté konanie, ale posudzovanie účinkov konkurzného konania v prebiehajúcim súdom konaní týkajúceho sa majetku patriaceho do konkurznej podstaty sa riadi právom Slovenskej republiky, v ktorej prebieha konanie vo veci samej (o zaplatenie kúpnej ceny). Preto súd konal na návrh insolvenčného správcu žalobcu podľa článku 4 ods. 2 písm. c) a článku 15 Nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 o konkurznom konaní. Podľa českého konkurzného práva tvorí majetkovú konkurznú podstatu žalobcu úpadcu aj pohľadávka žalovaná v predmetnom súdom konaní.

Z výsluchu svedka H. Ž., A.. XX.XX.XXXX F.red dožiadaným Okresným súdom vo Vsetíne dňa 23.04.2014 č. I. 85-86 vyplýva, že je bývalým zamestnancom žalobcu. Potvrdil, že medzi účastníkmi konania sa realizovali obchodné vzťahy, žalobca dodával žalovanému tovar. Uviedol, že nemá vedomosť o vzájomnom zápočte predmetných faktúr a o tom, že by zamestnanec žalovaného doručil písomný zápočet žalobcovi. Potvrdil skutočnosť, že žalobca bol výrobcou nástrojov na obrábanie otvorov a žalovaný bol odberateľom tohto tovaru, a teda žalobca žalovanému tovar dodával. Vo väčšine prípadov bol odber výrobkov realizovaný osobne zamestnancom žalovaného, pretože žalovaný mal viac dodávateľov v Českej republike, a teda osobná forma vyzdvihnutia bývala obvyklá.

Z výsluchu svedka I. C., A.. XX.XX.XXXX pred dožiadaným Okresným súdom vo Vsetíne dňa 23.04.2014 na č. I. 87 súd zistil, že spôsob preberania tovaru bol osobný, ale aj poštou.

Právna zástupkyňa žalovaného preukazovala jednostranné započítanie pohľadávok žalovaným podacím lístkom zo dňa 02.09.2009, z ktorého vyplýva, že v uvedený deň bolo zaslané žalobcovi doporučene uvedené započítanie. Zároveň poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 12.05.2005 sp. zn. 26CdO 1469/2004, z ktorého vyplýva, že účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že dostane sa do sféry jeho dispozície (§ 45 ods. 1 OZ).

Súd vyzval Slovenskú poštu a.s. na č. I. 132. aby oznámila súdu ako dlho trvalo v roku 2009 doručenie zásielky 2. triedy z Prešova do Českej republiky, pričom Slovenskou poštou a.s. bolo na č. I. 134 správou zo dňa 22.10.2014 oznámené súdu, že sa k uvedenému nevie vyjadriť, nakoľko sa jedná o zásielku dodávanú pred viac ako troma rokmi, čo je lehota úschovy dokladov v zmysle Poštových Podmienok - Všeobecná časť bod 7.1.1. Údaje o zásielke uchováva Slovenská pošta tri roky odo dňa podania zásielky. Zasielacie podmienky, t.j. zásielky 2. triedy do cudziny ako aj lehota prepravy za rok 2009 im nie je známa, nakoľko posledná úprava Tarify je stanovená na 4-7 dní.

Podľa § 409 ods. 1,2 Obchodného zákonníka kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu hnutelnú vec (tovar) určenú jednotlivo alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu. V zmluve musí byť kúpna cena dohodnutá alebo musí v nej byť aspoň určený spôsob jej dodatočného určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu ju uzavrieť aj bez určenia kúpnej ceny. V tomto prípade je kupujúci povinný zaplatiť kúpnu cenu ustanovenú podľa § 448 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1991-513>>.

Podľa § 447 Obchodného zákonníka kupujúci je povinný zaplatiť za tovar kúpnu cenu a prevziať dodaný tovar v súlade so zmluvou.

Podľa § 448 ods. 1 Obchodného zákonníka kupujúci je povinný zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu kúpnych zmlúv na základe objednávok žalovaného, na základe ktorých žalobca dodal žalovanému objednaný tovar, ktorý žalobca vyfakturoval žalovanému faktúrami č. 10901567 vystavená dňa 14.08.2009 s čiastkou 2.250,62 Eur s dátumom splatnosti 13.09.2009; č. 10901579 vystavená dňa 18.08.2009 s čiastkou 1.283,23 Eur s dátumom splatnosti 17.09.2009; č. 10901685 vystavená dňa 04.09.2009 s čiastkou 482,61 Eur s dátumom splatnosti 04.10.2009; č. 10901748 vystavená dňa 15.09.2009 s čiastkou 429,44 Eur s dátumom splatnosti 15.10.2009.

Súd má za to, že žalovaný ako kupujúci nepreukázal súdu doručenie prejavu vôle o jednostrannom započítaní do dispozície žalobcu pred dátumom 10.09.2009, teda pred vyhlásením úpadku a rozhodnutím o spôsobe riešenia úpadku konkurzom na majetok žalobcu. Žalovaný síce preukázal, že uvedenú zásielku podal dňa 02.09.2009 na poštu v Prešove, ale kedy sa dostala do dispozičnej sféry žalobcu ako predávajúceho nepreukázal, a teda neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia. Bolo preukázané, že kúpnu cenu nezaplatil, v súdnom konaní absentovalo preukázania tvrdenia žalovaného pokiaľ ide o doručenie prejavu vôle o jednostrannom započítaní žalobcovi pred vyhlásením konkurzu, preto pre absenciu preukázania jeho tvrdenia v konaní pred súdom nebola jeho obrana úspešná. Každý sa musí domáhať svojich práv a súd nemôže konať za účastníka a svojou činnosťou nahrádzať absentujúce úkony účastníkov v konaní. Súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu v čase vyhlásenia rozsudku. Súd vykonal všetky dôkazy navrhnuté účastníkmi. Keďže obrana žalovaného nebola úspešná, súd návrhu v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.533,85 Eur s príslušenstvom.

Podľa ust. § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa ust. § 369 ods. 1,2 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Podľa ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaný sa do omeškania s úhradou dostal nasledujúcim dňom po splatnosti faktúry. Preto si žalobca, nakoľko táto faktúra predstavuje odplatu za poskytnutie splnenia aj dlžnou sumou sama osebe ako sankciou včasného a riadneho nezaplatenia faktúry, uplatnil z tejto nezaplatennej fakturovanej sumy aj príslušenstvo úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry. Nakoľko ním požadovaný úrok z omeškania nepresahuje zákonný rámec, tento bol žalobcovi priznaný v požadovanej výške.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 242,50 Eur, ktoré súd priznal žalobcovi v súlade so zásadou úspechu v konaní. Žalobca mal v konaní plný úspech a preto mu súd priznal právo na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi žalovanému vo výške zaplateného súdneho poplatku za návrh 242,50 Eur, ďalšie trovy konania si insolvenčný správca nevyčíslil.

Poučenie:

o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.